

Apostlenes gjerninger kapittel 4

- Peter og Johannes foran Rådet

Oppsummering

- Peter og Johannes blir overrasket av de religiøse lederne mens de ennå taler til folket, de blir pågrepet og satt i fengsel. Dagen etter blir de forhørt om ved hvilken kraft og hvilket navn de har helbredet den lamme.
- Peter, fylt av Den hellige ånd, svarer at det er ved Jesus, som de korsfestet, men som Gud reiste opp fra de døde. Det finnes ikke frelse i noen annen enn Jesus, sier Peter.
- De religiøse lederne innså at de ikke kunne nekte for at et under var skjedd, og at de ikke kunne straffe Peter og Johannes så lenge folket lovpriste Gud for det som var skjedd. De prøvde å forby dem å forkynne i Jesu navn. Men apostlene svarte at de måtte lyde Gud mer enn mennesker, «Vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt». Så ble de satt fri, under nye trusler.
- Peter og Johannes fortalte de andre om det som hadde skjedd. Da bad de til Gud om frimodighet til å fortsette å tale hans ord. Stedet de var på skalv, og de ble alle fylt av Ånden. De troende var ett i hjerte og sinn, de delte alt og hadde alt felles.

Et bibelfaglig poeng

For fjerde gang, en gang i hvert kapittel, får vi en tale av Peter. Første gang til de andre disiplene (1,15-22), andre gang til alle tilhørerne på Pinsedag (2,14-36), tredje gang til de som var samlet på tempelplassen etter helbredelsen av den lamme (3,12-26), og nå til de religiøse lederne (4,8-12). Etter at Jesus hadde hovedrollen i første bok av Lukas sitt dobbelverk, der han først valgte ut de 12, og deretter tydeligvis knyttet seg spesielt til tre av dem (Peter, Johannes og Jakob, se f.eks. Lukas 9,28-36), og Peter får en spesiell rolle i Lukas sin beretning, først med bekjennelse (9,20) og deretter fornektelse (22,54-62). I andre bok av dobbelverket inntar Peter hovedrollen, en tydelig leder for de første Jesus-troende, og en modig forkynner. Men etter hvert skal Paulus overta hovedrollen i beretningen, fra kapittel 12 og ut boken.

En gave

Peter, som er så feig når han fornektet Jesus etter Mesterens arrestasjon, fremstår nå med stort mot (vers 19). Forskjellen er to erfaringer han har gjort: Han har sett Jesus stå opp fra de døde, og han har blitt fylt av Den hellige ånd. Disse to erfaringene er en gave til oss alle, som kan gi oss mot til å stå for det vi tror på.

En utfordring

Peter sier at det ikke er frelse (altså frigjøring, tilgivelse for synd og evig liv) i noen annen enn Jesus. Dette var en modig påstand i den situasjonen han var, og det vil være en modig påstand i dag i vårt samfunn. Våger vi å tro at den kristne tro er den eneste som frelser? Og hvordan skal vi i så fall kommunisere dette?

En bønn

Gode Gud. Takk for at valgte ut Jesus, han som ble fornektet og foraktet, til å frelse oss. Gi meg mot og styrke ved din Hellige ånd til å elske og tjene min neste, og til å være et vitne om din nåde og kjærlighet i Jesus.